

ANTWOORD OP VRAAG OM UITLEG 5-3566 VAN E. SLEURS

Door artikel 47 van de wet van 19 december 2008 houdende diverse bepalingen inzake gezondheidszorg werden bepaalde verjaringstermijnen vastgesteld in artikel 174 GUV-wet versoepeld van twee jaar naar een jaar. Dit is meer bepaald het geval wanneer aan een sociaal verzekerde die ter goeder trouw is onverschuldigd prestaties werden betaald ingeval van een juridische of een materiele vergissing van de verzekeringsinstelling.

Deze aanpassing probeerde een einde te maken aan de juridische onzekerheid met betrekking tot de beslissing tot terugvordering van onverschuldigde prestaties in geval van vergissing van een openbare of private instelling van sociale zekerheid ten gevolge het arrest nr. 196/2005 van het arbitragehof van 21 december 2005.

De wijziging van de GUV-wet strekte er destijds toe een gelijkaardige regeling vast te stellen zoals die vanaf 1 januari 2006 was ingevoerd in de sector van de jaarlijkse vakantie en in de sector gezinsbijslagen vanaf 1 oktober 2006.

Het arrest van 22 december 2008 heeft op geen enkele wijze een rol gespeeld bij de totstandkoming van de betrokken bepaling. Het beste bewijs hiervan is dat het ontwerp op 16 oktober 2008 bij de Kamer werd ingediend, en uiteraard in de voorgaande periode werd voorbereid.

Er is dus geen oorzakelijk verband tussen het betrokken wetgevend initiatief en het later tussengekomen cassatiearrest.

Ondertussen heeft het grondwettelijk hof in zijn arresten van 24 mei 2012 (66/2012) en 30 oktober 2012 (132/2012) geoordeeld dat het Handvest van de sociaal verzekerde primeert op de bijzondere wettelijke regelingen. Uiteraard zal de wetgeving hiermee in overeenstemming worden gebracht. Zoals reeds bij de voorbereiding van de wet op het Handvest van de sociaal verzekerde werd gesteld moeten de financiële gevolgen hiervan ook worden geëvalueerd, zowel voor het stelsel als voor de verzekeringsinstellingen.